

Lijepa naša

*Školski list
Hrvatske nastave u Bavorskoj
SR Njemačka
Broj 1, srpanj 2009.
šk. godina 2008./2009.*

Uvodna riječ

Dragi učenici,

cijelu godinu ste redovito pohađali hrvatsku nastavu, naporno ste učili, pisali zadaće, mučili se s č,ć,š, ž, đ, dž, nj, lj, ije i je, velikim i malim slovom; crtali ste, pjevali, glumili, nastupali. Pripremali ste se na nastavi i na probama izvan nastave kako bi vaši nastupi za Majčin dan, sv.Nikolu ili bilo koju drugu zgodu bili besprijekorni. Oduševili ste ne samo nas učiteljice nego i svoje roditelje, bake, djedove i prijatelje. Kako nijedan od tih trenutaka ne bi prepustili zaboravu mi učiteljice odlučile smo napraviti naše male školske novine kao nagradu vama na trudu i radu. Ovaj put smo mi to napravile, a sljedeće brojeve ćete vi uređivati, pisati, tipkati, crtati i sve što se radi u jednom pravom uredništvu.

Nije nam bilo lako odlučiti se koje radove staviti u novine, jer bi ih mi najradije sve objavili. Pri odabiru imena sve smo bile složne: „Lijepa naša“ koja nas okuplja uvijek i svuda; bilo u školi, u crkvi, na izletu, proslavama, nogometnim utakmicama, praznicima, na moru...

More naše plavo...evo nas opet k tebi!

Lijepe i ugodne praznike svim našim učenicima Hrvatske nastave koordinacije u Bavarskoj i onima koji će to tek postati žele učiteljice

Darija Anić

Karmela Lukanović

Marija Krstulja (koordinatorica) i

Anastazija Vizjak

HRVATSKA HIMNA

LIJEPA NAŠA DOMOVINO

*Lijepa naša domovino,
oj junačka zemljo mila,
stare slave, djedovino,
da bi vazda sretna bila!*

*Mila, kano si nam slavna,
mila si nam ti jedina.
Mila, kuda si nam ravna,
mila, kuda si planina!*

*Teci Dravo, Savo teci,
nit' ti Dunav silu gubi,
sinje more svijetu reci,
da svoj narod Hrvat ljubi.*

*Dok mu njive sunce grije,
dok mu hrašće bura vije,
dok mu mrtve grobak krije,
dok mu živo srce bije!*

Tomislav Šipura,
3. raz., Augsburg

Slike na naslovnoj stranici:
Učenici iz Regensburga
s učiteljicom Darijom Anić

Učenici iz Augsburga
s učiteljicom Karmelom Lukanović

LIJEPA NAŠA

Školski list
Hrvatske nastave u Bavarskoj, SR Njemačka
www.hrvatska-nastava-bavarska.de

Broj 1, srpanj 2009.

List uredile:
Darija Anić
Karmela Lukanović
Marija Krstulja
Anastazija Vizjak

Layout:
Marija Krstulja

Tisak:
???

Naklada: 200 primjeraka

Lijepa naša domovino

MOJA HRVATSKA

Volim svoju domovinu.

Pričamo o Hrvatskoj:

Dunav, Sava,
Neretva i Drava.
Planine su lijepe,
Crkve neke,
Plavo more,
Zagorja gore
Dalmacija dolje.
Poluotok Istra
U Slavoniji žita.

Mi smo neovisni
I sretni.

Jedna zemlja, to smo mi!
Borili smo se
I pobijedili
Zato sam sretna u
U mojoj jedinoj Hrvatskoj.

Miriam Vollmeier, 7.r., Ingolstadt

MOJA DOMOVINA

Moja domovina je
najveće blago na svijetu.
Nosim je duboko u srcu.
Moja domovina je uvijek
u mom oku,
vidim njene visoke planine
i zelene ravnice.
Najviše me veseli
široko, plavo Jadransko more.

Patricia Vidović, 3. raz., Freising

VOLIM HRVATSKU

Volim Hrvatsku zato što:
Zimi ima puno više snijega
nego u Njemačkoj.
Zimi kad idem na more onda
nađem najljepše i najveće
školjke.
Za Božić u Godinjaku
pečemo pečenku.
Za Uskrs bojamo jaja, onda
ih baka i dido sakriju, a mi
djeca ih moramo tražiti.
Ljeti se mogu sunčati i kupati
na Jadranu.
U Hrvatskoj se rado igram s
mojim prijateljicama. Mi se
rolamo, ljuljamo i igramo na
livadi. Moje sestrice kod
mene prespavaju i ja kod njih.

Antonija Strinavić, 2. raz., Freising

HRVATSKA

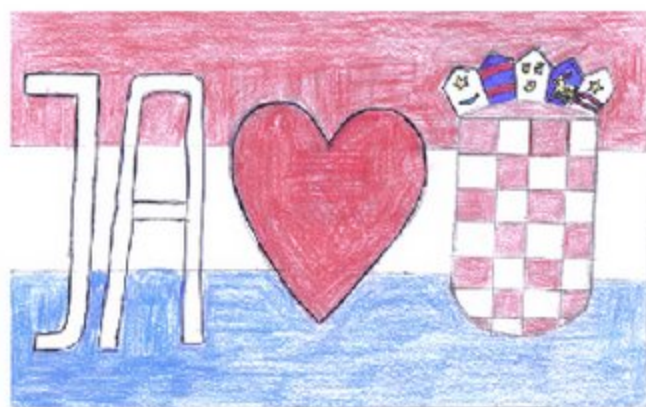
Kad govorim hrvatski ne griješim, samo pričam kao vodopad. Moje srce kuca za Hrvatsku. Hrvatski jezik je melodija za uši. Ja osjećam slobodu, neovisnost i vjetar u kosi. Vidim more, planine, sve je u Hrvatskoj lijepo. Imam brojne prijatelje i rodbinu, ali samo jednu domovinu: HRVATSKU. Hrvatska je jedinstvena i posebna, a njene prirodne ljepote neponovljive. Osjećam se jaka, zdrava i slobodna. LIJEPA NAŠA DOMOVINO! Ne mogu zamisliti da ne znam hrvatski jezik. Hrvatska je zemlja sreće, možemo se veseliti i igrati. Možemo živjeti slobodno kao ptice. Preko praznika kad smo u domovini nema škole, roditelji ne moraju raditi, možemo raditi i biti ono što želimo. Sunce sja i ne trebamo jaknu jer je toplo, jer je vruće. Ne trebamo se bojati jer imamo jedan prekrasan san: NAŠU ZEMLJU HRVATSKU koja je naš dom i naš život.

Marina Tomić, 8. raz., Freising

HRVATSKA U SRCU MOME

Hrvatska je najveći i najljepši dragulj na svijetu. Moje srce kuca za Hrvatsku, za plavim morem, planinama i livadama. Tamo su moji prijatelji i moja rodbina. Kad slušam hrvatsku glazbu osjećam se Hrvatskoj blizu. Hrvatska je najveće blago koje nosim duboko u srcu. Moja je domovina uvijek u mom oku, vidim njene visoke planine i zelene ravnice. Najviše me veseli široko plavo Jadransko more s prelijepim gradovima Splitom, Dubrovnikom, Zadrom, Pustom, Opatijom i Trogirima. Volim hrvatske bisere: Krk, Kornate, Vis i Brač. Svoje školske praznike provodim često u domovini gdje pokušavam stvarati nova prijateljstva i usavršiti znanje svog hrvatskog jezika koji je posebniji od svih drugih jezika, meni ljepši i dublji, jer mi je svojstveniji od drugih jezika koje učim. Jer je jednostavno moj. Želim ga izbrusiti kao biser do savršenstva i uvijek ga nositi na ogrlici kako bi ga svi mogli vidjeti. Na Hrvatskoj nastavi u Njemačkoj proširujem kulturno, povijesno i zemljopisno znanje o svojoj domovini u koju se jednog dana želim i vratiti. Moja velika želja je studirati u glavnom gradu Hrvatske, u našoj metropoli, Zagrebu. Hrvatska je moj ponos i moja radost. Zahvaljujem Bogu što pripadam takoj posebnoj i prelijepoj domovini.

Petra Vidović, 7. raz., Freising

Patricia Ivanešić, 6. raz., Traunreut

Mario Tomić, 9. raz., Freising

Dominik Borić, 5. raz., Meitingen

Lara Penava, 1. raz., Nersingen

LIJEPA KAO RUŽA

Moja Hrvatska je lijepa kao ruža.
Njeno je more beskrajno čisto.
Slavonija, Dalmacija, Istra, Zagorje, i Lika
njene su prekrasne regije bez premca.
Zagreb je naš glavni i neizostavni biser.
Cijela je zemlja biserno lijepa. Ali ne volim je
samo zbog toga. Volim je zato što je moja.
Zato što je ona moja jedina domovina. U
njoj svakog dana sunce sja kako bi uveli-
čalo njenu ljepotu. Kad dođem u Hrvatsku
osjećam se kao kod kuće.
Kad pričam o domovini, razmišljam o njoj
svakog trenutka razgovora. Kad ležim u
krevetu mislim na Hrvatsku. Presretna sam
kad putujemo kući, a posebno kad na grani-
ci ugledam hrvatsku zastavu. Svejedno
gdje sam, važno je samo da sam u Hrvat-
skoj, onda srce nekako drugačije, sretnije
tuče. Kad netko priča o Hrvatskoj, ponosna
sam što sam Hrvatica. I kad loše o mojoj
domovini govore ne ljutim se jer znam da
su oni samo ljubomorni na naše more, našu
kulturu i na sve ono što je naše. Hrvatska
je moj raj!

Margareta Sekulić, 6. r., Regensburg

NAŠA DOMOVINA

Hrvatska je naša domovina. Hrvatska ima
najljepše more. Zove se Jadransko more.
Zagreb je glavni grad Hrvatske. U Hrvatskoj
ima rijeka, planina i jezera. Meni je poznata
rijeka Cetina koja protječe kroz grad Trilj i
uljeva se u more. Moje selo se zove Ruda.
Ruda se zove i rijeka koja se ulijeva u Cetinu.
Ruda ima čistu vodu i dobre pastire.

Matea Projić, 3. raz., Freising

Dominik Kuzmek, 9. raz., Augsburg

MOJA HRVATSKA

Najljepša je zemlja na svijetu,
ima more, Hajduk i Ledo.
Jadransko more je čisto i bistro
I volim plivat u njemu.
Volim ići u Split i s Marjana divit se
Svetom Duji, Palači i Rivi.
Uživam šetati našom metropolom,
meni najdražom ulicom Ilicom.
Zato volim Hrvatsku...
jer je ona moja domovina!
Nisam se rodila u njoj
ali osjećam se kao da jesam,
kao da sam dio nje.
Svake godine kad putujem k baki u Hrvatsku
Ne mogu dočekati i vičem: „Koliko još? Kad ćemo više stići?“
Ali kad se praznici približe kraju jako se ražalostim
ne samo zbog škole nego i zbog MOJE DOMOVINE!
Ako mi prijatelji u Njemačkoj školi kažu nešto ružno o Hrvatskoj
krvavo ju branim i mislim: „Što vi znate o Hrvatskoj kad nijednom
niste ni bili u njoj!
Kad ni jednom nise ni vidjeli ni osjećali to sunce i more! Kad ni jednom
niste imali toliko ljubavi za svoju domovinu kao ja!“
Ponosna sam što sam Hrvatica
i ne bih to nikada, ni za što promijenila
ni za jednu sekundu,
jer svaku sekundu moga života
udari u meni jedan udarac hrvatskog srca.

Luca Tomić,
2. r., Freising

Lucija Galešić, 6. raz., Regensburg

HRVATSKA

Hrvatska je lijepa zemlja. Hrvatska ima
puno lijepih gradova. Ona ima more.
Moja baka i djed žive u Hrvatskoj. Kod
njih ima lijepih šuma i livada. Oni su u
Slavoniji. Ja volim ići u Hrvatsku zato
što je tamo lijepo. Idem na Hrvatsku
nastavu da naučim dobro govoriti hrvatski.

U hrvatsku školu volim ići zato što uvijek nešto novo naučim.
Imam dobru nastavnicu što nas dobro uči hrvatski. Najviše
volim kad pjevamo i učimo nove pjesme.

Ines Mijić, 6. raz., Augsburg

Ivana Šuver, 2. raz., Freising

PRAVA HRVATICA

Bok, ja se zovem Jasna i imam 11 i pol godina. Živim
u Njemačkoj i volim svoju domovinu Hrvatsku. Bila sam
već u raznim gradovima i selima u Hrvatskoj.
Najčešće idem kod bake i djede u Popovac. To je blizu
Osijeka, ali još bliže je Beli Manastir. Kod djede i bake je
super. Moja baka je jako smiješna pa se uvijek smijemo.
Za Uskrs će doći moja rodica iz Brača. Već sam bila po cijelom
Braču: u Bolu, Supetru i drugim mjestima. Bila sam u Vodica
i u Pirovcu i u Tribunju blizu Vodica.
Hrvatsko jelo mi je najomiljenije i još ako je starinsko, onda tek
postanem prava Hrvatica. Od starinskih jela su mi najbolja zagorska.
Bila sam u Ludbregu, to je u Prigorcu. U Međimurju sam isto bila. Moj
tata dolazi iz Međimurja. Ove godine bih išla u Zagreb. Moja mama je
rekla da ćemo ići. Znam da ćemo ići kao i što znam da ću svake godine
ići u Hrvatsku i cijeli moj život ću ostati Hrvatica. Zato što volim svoju
domovinu Hrvatsku.

Jasna Vlahek, 5. raz., Nersingen

U srcu te nosim

Učenik Benedikt Baumgartner iz Freisinga osvojio je drugu nagradu u svojoj dobnoj skupini na literarnom natječaju "Zlatna ribica". Natječaj je organizirala Matica hrvatskih iseljenika iz podružnice u Rijeci. Ove godine je na natječaju sudjelovalo 395 učenika iz cijeloga svijeta. Čestitamo ti, dragi Benedikt!

DOMOVINO U SRCU TE NOSIM

Riječ „domovina“ zvuči tako blago i nježno, a istovremeno snažno i jako. Zovem se Benedikt Baumgartner. Rođen sam u Njemačkoj i moj otac je Nijemac. Onda sam i ja Nijemac, ali moje srce kuca za Hrvatsku kao i srce moje mame. Srce je važno za cijelo tijelo, tako je meni i Hrvatska i hrvatski jezik jako važan u mom životu. Moji prijatelji iz škole i nogometnog kluba uvijek se čude i gledaju me velikim očima kad govorim hrvatski. Volim sve što je vezano za Hrvatsku. Narodnu nošnju moje mame koju ponekad obuče, tamburicu i Škoru. Volim sarmu i pečenicu, a najviše čvarke koje pravi moj dido. Jadransko more je najljepše more na svijetu. Tamo na moru govore malo drugačiji hrvatski nego kod moje mame u Slavoniji. U Slavoniji pokraj Save se rodila moja mama. Tu se kupamo cijelo ljeto. Često poželim da školski praznici potraju jako dugo, kako bih što duže mogao biti u selu moje bake. Tako bih još bolje naučio hrvatski jezik. Zahvalan sam dragom Bogu što imam tako lijepu domovinu. Na svetim misama u Hrvatskoj katoličkoj misiji osjećam se kao da sam u domovini. Divne pjesme nose me preko Alpi na jug u Hrvatsku.

„Bože čuvaj Hrvatsku, moj dragi dom...”

Benedikt Baumgartner, 6.r., Freising

Zovem se Benedikt Matija Baumgartner i imam 12 godina. Idem u šesti razred glazbene gimnazije i sviram glasovir. U školi moram mnogo učiti, ali ipak mi ostane vremena za moj omiljeni sport nogomet koji igram već godinama. Drugo ime Matija dobio sam po djedu moje mame. Moja se mama zove Violeta. Ona je Hrvatica iz Slavonije. Tata je Nijemac, pa moja sestra Lucija i ja, tj. moja cijela obitelj govori hrvatski i njemački jezik. Mi smo katolička obitelj i svaku nedjelju idemo na misu. Moja sestra i ja smo ministranti.

Najsretniji sam kad su praznici, ne zato što je škola završila, nego zato što putujemo u Hrvatsku, točnije rečeno u Staru Gradišku na Savu kod moje bake i djeda. Volim pomagati djedu u vrtu i sa domaćim životinjama, ali i igrati se dugo s prijateljima.

Ovom prilikom želim pozdraviti svu djecu koja uče hrvatski i čestitam svima koji su osvojili nagrade na natječaju. Doviđenja i do pisanja sljedeće godine na "Zlatnoj ribici"!

Zašto učim hrvatski...

MOJ HRVATSKI

Moj hrvatski je jednostavno moj... S njime sam se rodio i odgojio, ali umeđuvremenu sam morao učiti i ovaj drugi, njemački jezik. Hrvatski mi je jako bitan jer je više moj. Najviše mi je potreban svakog dana u mojoj obitelji, na ljetovanju u Hrvatskoj ili na praznicima s prijateljima. Učim hrvatski kako bih mogao njime bolje ovladati, lakše se sporazumijevati i čitati hrvatske novine, kako u Njemačkoj tako i u domovini. Ne bih mogao ni zamisliti da ne znam hrvatski, jer sam jako sretan da sam to što jesam, da sam Hrvat i da znam hrvatski. Moj hrvatski... Jako mi je zanimljiva hrvatska povijest i zemljopis. Hrvatska kultura je zaista predivna i nezamjenjiva. Rado idem na Hrvatsku nastavu jer želim usavršiti moj hrvatski i naučiti što više o zavidnim podvizima naših predaka, otkriti neki djelić Hrvatske ili neki stari spomenik što ne uspijem za ionako uvijek prekratkim školskih praznika. Ne znam hoću li se ikad vratiti u Hrvatsku, ali ću uvijek govoriti hrvatski i jedva dočekati praznike i ljetovanje u Hrvatskoj, jer moje srce će uvijek biti hrvatsko, a moj jezik hrvatski, moj hrvatski!

Ivan Žarko, 6. raz., Regensburg

Lukas Jelušić, 2. raz., Freising

ZAŠTO UČIM HRVATSKI

Hrvatski jezik je za mene najljepši jezik na svijetu. Ponosan sam što znam govoriti hrvatski i što sam Hrvat. Sanjam o tome da mi se jednog dana pruži prilika da se vratim u Hrvatsku. Svaki put kad netko sa mnom govori hrvatski čini me sretnim. Slušam hrvatsku glazbu i čitam hrvatske novine, jer je to sastavni dio mog života. Nema ništa ljepšeg od ljeta zato što sam u to vrijeme na moru s mojom rodbinom i s mojim hrvatskim prijateljima s kojima mogu izlaziti i igrati nogomet. Sve u svemu, Hrvatska i hrvatski jezik su raj na zemlji i ponosan sam što sam Hrvat.

Marko Katić, 11. raz., Regensburg

UČIM HRVATSKI

Odlučio sam učiti hrvatski. Zašto?

Pa zato jer sam Hrvat, doduše kao i mnogi rođen u inozemstvu, ali je moja domovina Hrvatska, kao i svih mojih bližnjih. Kad dođem u Hrvatsku u posjetu kod djeda i bake ili na godišnji odmor na more, vidim da mi je teško komunicirati na hrvatskom jeziku, pogotovo pratiti TV program, čitati novine ili knjige. Također želim na hrvatskoj nastavi što više saznati o hrvatskoj kulturi, povijesti i zemljopisu. Sve bi mi to moglo trebati ako bih jednog dana odlučio nastaviti daljnje školovanje u Hrvatskoj ili se čak možda jednom sasvim vratiti u svoj zavičaj. Zaključio sam da svatko treba znati svoj materinji jezik i poznavati svoju kulturu i da će mu tada biti lakše tolerirati druge kulture i učiti druge jezike. Ali najvažniji i najljepši razlog za moju odluku je moja ljubav prema mojoj domovini Hrvatskoj!

Benedikt Kuzmek, 7. raz., Augsburg

VOLIM HRVATSKI

Učim hrvatski zato što bih htjela jednom živjeti u Hrvatskoj. I zato što je moja obitelj i rodbina iz Hrvatske. Učim hrvatski zato što volim Hrvatsku i volim hrvatski jezik. Jednostavno, volim čuti i slušati sve na hrvatskom i volim pisati hrvatski. Zato idem na Hrvatsku nastavu da bih sto više, bolje i pravilnije naučila govoriti i pisati taj lijepi jezik. Učim i učim, pa i naučim. Ja znam da nije lako, ali sam uporna. I kada nešto voliš raditi, ide bolje. Isto tako sam jako ponosna što ipak znam hrvatski jezik, jer je to jezik mojih roditelja, baka i djedova. Taj je jezik meni najljepši na svijetu kao i moja zemlja - Hrvatska. Idem rado na Hrvatsku nastavu. To je za mene prilika da naučim perfektno govoriti i pisati hrvatski. I bit će mi lakše jednoga dana kada se vratim u Hrvatsku živjeti. Eto, to je moja priča zašto ja volim hrvatski.

Patricia Ivanešić, 6. raz., Traunreut

Tomić Kristina
8. raz., Augsburg

HRVATSKI MI JE...

Zašto učim hrvatski? Učim hrvatski da mogu čitati, pisati, govoriti i razumijeti hrvatski jezik. Mislim da svaki čovjek vrijedi toliko ljudi koliko jezika govori. Možda ću se i vratiti u Hrvatsku da nastavim školu ili studij.

Još važnije je da mogu razgovarati s bakom, djedom, rodbinom i prijateljima kada idem na ljetne praznike u Hrvatsku. Kao i kad čitam hrvatske knjige o Jadranskom moru. Isto je važno što učim hrvatski jezik to da ga ne zaboravim jer on je jako važan.

I sada smo već kod najvažnijeg razloga: učim hrvatski jer Hrvatska je moja domovina, tu sam rođen ja. Hrvatska je moja ljubav!

Ante Jelušić, 7. raz., Nersingen

GOVORIM HRVATSKI

Zovem se Josip Brzović i imam 15 godina.

Ako ne bih razumio hrvatski jezik, onda ne bi bilo razloga da idem u Hrvatsku. Volim ljetovati u Hrvatskoj zato što mogu posjetiti svoje prijatelje. Hrvatska povijest meni je vrlo zanimljiva zato što mogu saznati tko je bio prvi hrvatski kralj ili kako je došlo do kravate. Volim ići na plažu i kupati se. Volim gledati hrvatsku rukometnu reprezentaciju jer ja isto igram rukomet i najveća želja bi mi bila da odem gledati jednu njezinu utakmicu. Volim sve gradove u Hrvatskoj jer svaki od njih ima svoju priču. Volim i hrvatsku muziku, npr. Marka Perkovića Thompsona ili Olivera Dragojevića.

Kad budem stariji, rado bih se vratio u Hrvatsku jer tamo su moji korjeni. Ponosan sam na svoju domovinu i neću je nikada zaboraviti.

Josip Brzović, 8. raz., Augsburg

ZAŠTO UČIM HRVATSKI

Hrvatska je lijepa. Ima plavo more u kojemu volim plivati. Ja ću se vjerojatno ovu godinu preseliti u Hrvatsku i morat ću ići u školu. Želim znati pričati i pisati hrvatski. Moja baka i moj djed žive u Hrvatskoj. Moje prijatelje u Hrvatskoj ne bih imala kad ne bih znala hrvatski. Za vrijeme praznika moja obitelj i ja putujemo u Hrvatsku. Tamo imamo veliku kuću koja je jako lijepa. Kod bake i djeda ima puno životinja. Lijepo je što su ljudi u Hrvatskoj uvijek jako ljubazni i velikodušni.

Matea Gluščić, 6. raz., Ingolstadt

Antonija Strinavić, 3. raz., Freising

Petar Projić, 1. raz., Freising

Tomislav Strinavić, predškola, Freising

NAŠ DRAGI HRVATSKI

Često sam čuo izreku: koliko jezika znaš, za toliko ljudi vrijediš. Ima neke istine u tome. I ja govorim tri jezika i naravno svoj hrvatski. Prve riječi priče i pjesmice bile su na hrvatskom jeziku. Čuo sam ih od roditelja, djedova i baka, od njih sam učio svoj materinji jezik. Nažalost, kroz život i školovanje u Njemačkoj ne znam ga previše dobro. Mogu razgovarati, čitati i pratiti televizijski program, ali ipak ga želim još bolje savladati. Razmišljam da bih možda mogao u domovini studirati, a možda i za stalno se tamo vratiti. Znam da bih s time usrećio svoju rodbinu u Hrvatskoj, pogotovo djeda i baku. Također mi je jako važno uz jezik što više saznati o našoj zemlji, kulturi i naravno povijesti. Ona mi je posebno interesantna i važna. Tad sam ponosan na svoj narod koji je kroz stoljeća svojom hrabrošću, ponosom i čašću, a često i svojim životom branio i stvarao našu domovinu Hrvatsku. A na kojem jeziku bi se to moglo ljepše dočarati, nego na našem dragom hrvatskom?!

Dominik Kuzmek, 9. raz., Augsburg

VOLIM HRVATSKU

Volim Hrvatsku!

Zato i učim hrvatski. Hrvatica sam i kad dođem svojoj baki i rodbini, hoću govoriti pravilno svoj jezik. Živim u Njemačkoj i baka će biti vrlo ponosna ako ipak znadem govoriti i pisati svoj materinjski jezik. Ali i ja sam vrlo ponosna. Jer ako sam Hrvatica i ne živim u svojoj domovini, lijepo je znati svoj jezik. Učim hrvatski i zbog toga što planiram poslije se vratiti i živjeti dolje. Želim imati posao na moru i zato trebam znati hrvatski. Sada ako idem na ljeto u Hrvatsku, družit ću se s prijateljima, čitat ću novine i razgovarati u restoranima ili trgovini. Za sve to mi treba moj hrvatski jezik i zato ga učim. A i učim ga radi sebe jer volim što sam Hrvatica. Jer što je Hrvat ako ne zna govoriti hrvatski?

Tea Barišić, 10. raz., Meitingen

RADO UČIM HRVATSKI

Hrvatsku jako volim iako se nisam rodila u njoj. Rado posjećujem svoju ravnu Slavoniju. Tamo je moja rodbina i moji dragi prijatelji. Rado učim hrvatski jezik, jer je to jezik moje obitelji, moje domovine. Sve što sam starija osjećam sve veću ljubav prema mojoj domovini Hrvatskoj.

Patricia Vidović, 3. raz., Freising

Predstavljamo se...

A ... kao Augsburg

Hrvatska nastava u Augsburgu održava se u školama:

Ponedjeljak: St.Georg Volksschule, Auf dem Kreuz 25, 86152 Augsburg

Utorak: Wittelsbacher Volksschule, Elisenstr. 5, 86159 Augsburg

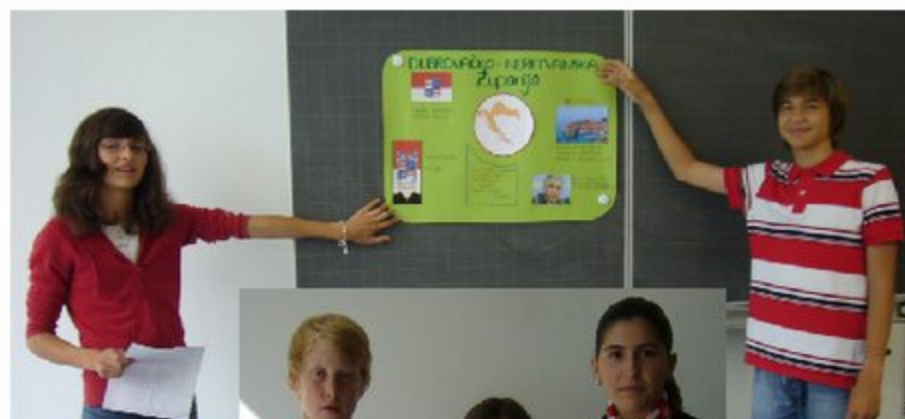
Srijeda: Spicherer -Volksschule Augsburg Pfersee, Spichererstr. 11a, 86157 Augsburg

D... u Dasingu smo!

Hrvatska nastava u Dasingu:
Petak: Volksschule Dasing, Schulstr. 5, 86453 Dasing

F... Freising je tu :-)

Hrvatska nastava u Freisingu:
Ponedjeljak: Hauptschule Lerchenfeld, Moosstr.46,
85356 Freising

I... i u Ingolstadt nas ima!

Hrvatska nastava u Ingolstadt:
Petak: Grundschule Auf der Schanz, Auf der Schanz 28, 85049 Ingolstadt

K... kao Karlsfeld

Karlsfeld
Srijeda i petak:
Grundschule Karlsfeld,
Krenmoosstr. 50,
85757 Karlsfeld

M... naš dragi Meitingen

Meitingen
Petak: Hauptschule Meitingen,
Hauptstr. 35, 86405 Meitingen

N... može biti samo naš Nersingen

Nersingen
Četvrtak: Anton Miller Volksschule, Klassenhartweg 2,
89278 Nersingen – Straß

R... u prekrasnom Regensburgu smo!

Regensburg
Utorak i četvrtak:
Von der Tann Schule,
Von der Tann Str. 27,
93047 Regensburg

S... moj dragi Straubing :-)

Straubing
Srijeda: St. Josef Grund-Hauptschule, Von Leistner Str. 40, 94315 Straubing

T... ima nas mnogo u Traunreutu

Traunreut
Četvrtak: Traunreut Süd Sonnenschule,
Pestalozzistr. 14, 83301 Traunreut

Blagdani Sveti Nikola Božić i Nova godina

Nikola Garić,
4. raz., Karlsfeld

PISMO SVETOM NIKOLI

Dragi sveti Nikola, molim te donesi mi darove. Ja želim jednu igru za nintendo, a mom bratu loptu. Mi smo bili dobri i čizme smo očistili i stavili ih ispred vrata. Hvala ti, sveti Nikola.

Antonio Gazić, 2. raz., Meitingen

PISMO SV. NIKOLI

Dragi sveti Nikola, od sveg srca ti pišem ovo moje malo pismo. Ove godine nisam bila dobra. Svađala sam se s bratom i mamom, ali sam i rado pomagala svima. Imam jednu malu želju koja bi me obradovala. To bi bila jedna mala termosica. Unaprijed se zahvaljujem tebi, sv. Nikola.

Puno pozdrava od Gabriele Vukić, 3. r., Augsburg

Ivana Duvnjak, 2. raz., Karlsfeld

PISMO SV. NIKOLE DJECI

Draga djeco, kako ste svi? Jer li već čekate 6. prosinca? Morate znati da nisu najvažniji pokloni, nego da možete slaviti taj dan samo s vašim roditeljima. Ja sam ovu godinu kroz moj superskop vidio 'ko je bio dobar i 'ko nije. Moja vreća "Beutolomäus" može nositi sto tisuća stvari. Trebam je i ove godine jer je puno djece bilo dobro. Ali neki nisu baš bili. Već sam zbog toga nazvao Krampusa. Magarac je krenuo deset dana prije za poklone. Sada moram ići.

Vaš Nikola

PS. Krampus ima nove šibe.

Luka Jelušić, 6. raz., Nersingen

SVETI NIKOLA PIŠE DJECI

Draga djeco, ja sam vaš sveti Niko i donijet ću vam puno darova. Što god želite i volite! To ću ja vama donesti samo ako budete dobri. Morate slušati mamu i tatu. Ako ne budete dobri, onda ću pozvati Krampusa koji će istući onoga tko je bio jako zločest. Trebate ispod bora staviti čarape tako da vam mogu staviti darove unutra. Ajde bok i vidimo se.

Vaš Nikola

Petar Tunjić, 7. raz., Augsburg

BOŽIĆ I NOVA GODINA

Božić i Novu godinu proslavila sam u Bosni, u Liporašću gdje se moj tata rodio. Ja sam mami pomagala ukasiti stol za Badnju večer. Moja teta je također bila kod nas. Novu godinu smo slavili kod djeda i bake u Koparicama, gdje su bili i moji rođaci. Dugo smo čekali tu Novu godinu. Čak je i moja mala rodica od tri godine čekala do ponoći. U ponoć smo svi čestitali jedni drugima. Svi su pucali petarde. Onda je počela zabava. Tako sam ja provela Božić i Novu godinu.

Marina Grgić, 4.r., Traunreut

BOŽIĆNA PRIČA

Bilo je vrlo hladno. Padao je krupan snijeg i prekrio krovove kuća. Lokvice vode pretvorene su u led. Djeca su već od jutra vani. Grudaju se, prave snjegoviće i voze se na sanjkama. Došao je taj dan – Božić. Obitelj i ja kitili smo bor. Ujutro su ispod bora bili darovi za nas. Svi smo bili jako sretni.

Petra Dupan, 3. raz., Traunreut

BOŽIĆ U HRVATSKOJ

Moja obitelj i ja bili smo za Božić i Novu godinu u Hrvatskoj. Raduje me svaki odlazak u Lijepu našu. Svako godišnje doba u Hrvatskoj ima svoje čari, ali ipak mislim da Božić i zimski praznici imaju najveću čar. Prva postaja nam je odmor kod tete u Zagrebu. Tu obično prenoćimo, odmorimo se i ujutro rano krećemo prema moru. Oko podneva stižemo na more, u Marušice. Tu nas sa veseljem dočekuju djed i baka. Nakon jedne minute čujem lavež tj. pozdrav našeg psa Kitija. Baka obično nakiti i ukrasi kuću s božićnim nakitom da mi svake godine iznova zastane dah i satima gledam u naše božićno drveće. Na Badnjak odlazimo svi u crkvu svetog Mihovila u Marušićima. Nakon mise polnoćke odlazimo rodbini i prijateljima. Kada se završe božićni blagdani, sa svojom obitelji obično odlazimo na skijanje do obližnjeg skijališta na Kupresu. Tu mojoj sreći nema kraja jer obožavam skijanje. Novu godinu dočekamo obično na Kupresu ili se vratimo natrag u Omiš, tj. u Marušice. Tada se već praznici bliže kraju i mi se moramo vratiti u Njemačku. Svaki odlazak teško me pogađa, ali me raduje da ću za koji mjesec opet doći svojoj baki i djedu u Hrvatsku.

Patricia Ivanešić,
6. raz., Traunreut

Micheal Mlakić, 5. raz., Augsburg

LJUBAV - PRIJATELJSTVO - SREĆA

ZA MENE JE SREĆA

Za mene je sreća
da imam loptu,
da imam mamu i tatu,
da mogu moliti,
da imam domovinu.

Niko Tomić, 4. r.,
Augsburg

ZA MENE JE SREĆA...

Sreća je za mene da sam se rodio.
Sreća je za mene da me cure vole.
Sreća je za mene da sam tak lijep.
Sreća je za mene da sam Krist
(kršćanin) i da molim za Boga.
Sreća je za mene da imam puno
prijatelja.
Sreća je za mene da sam uspio doći
na gimnaziju.
Sreća je za mene da sam dobar đak.
Sreća je za mene da su mi roditelji
dobri.
Sreća je za mene da imamo kuću
na Krku.

Tomislav Dujmić, 6. r., Augsburg

MOJI PRIJATELJI

Moji prijatelji su
dobri. Imam prijatelje
u 3. i 4. razredu. Mi
se igramo hvatanja.
Mi se pratimo skupa
do škole. Ponekad podijelimo
slatkiše. Igramo se lopte u
dvorištu. Zajedno vozimo bicikle.
Idemo skupa jesti sladoled.
Zajedno slušamo glazbu. Plešemo
skupa i pjevamo.

Gabriela Vukić, 3. raz. Augsburg

MOJ PRIJATELJ

Moj prijatelj se zove Korbi. Moj prijatelj
i ja uvijek se igramo. Najviše volimo
nogomet. Lijepo se slažemo i nikad se
ne svađamo. Radujem se što ću ga
sutra opet vidjeti.

Daniel Stipić, 2. raz. Augsburg

KAKO BITI DOBAR PRIJATELJ

Trebam sa prijateljem dijeliti.
Prijatelji se trebaju igrati.
Ne smijem se s prijateljem tući.
Prijatelji se ne smiju ogovarati.
Prijatelji se moraju poštivati.

Tomislav Šipura, 3. raz. Augsburg

MALI SAVJETI

Možeš učiti s prijateljem.
Možeš se igrati s prijateljem.
Ne smije se udarati prijatelja.
Ne smije se rugati prijatelju.
Ne smije se psovati prijatelja.
Ne smije se prijatelj pogrešno
optuživati.
Ne smije se lagati prijatelju.

Nikola Petrušić, 3. raz. Augsburg

MOJ PRIJATELJ

Moj prijatelj se zove Danijel. On
ima 11 godina, malo je manji
nego ja i igra nogomet bolje nego
ja. On živi u Ottmarshausenu. I on
je išao na vjeronauk i u Hrvatsku
školu. On je u mojem razredu.

Goran Vizec, 6. raz., Augsburg

SREĆA

Za mene je sreća da sam zdrav.
Za mene je sreća da igram nogomet.
Za mene je sreća da imam obitelj.
Za mene je sreća da imam dobre ocjene.
Za mene je sreća da imam prijatelje.
Za mene je sreća da imam brata i sestru.
Za mene je sreća da imam mamu i tatu.
Za mene je sreća da imam za jesti i piti.
Za mene je sreća da imam život.

Marko Luburić,
5. r., Dasing

HN Augsburg, Nersingen,
Meitingen, grupni rad

Miriam Maceković,
6. r., Karlsfeld

Maja Jurić, 4. r.,
Augsburg

Ivana Vizec, 3. r.,
Augsburg

Patrizia Müller, 3. r.,
Augsburg

Leon Maceković, 5. r.
Karlsfeld

Matija Ivančić, 9. r.
Karlsfeld

Ana Brnadić, 7. r.
Karlsfeld

Majčin dan

Proslavili smo Majčin dan...

Freising

MOJA MAMA

Ujutro kad se probudim mama mi pripremi doručak i jelo za školu. Kada je lijepo vrijeme idem s mamom na bazen. Ako moja prijateljica nema vremena za igru, onda se moja mama igra sa mnom. Kada sam bolesna, mama se brine za mene i ne ide onda raditi. Mama me od milja zove: „Srećko“, „Anđele moj“, ili „Moja lijepa ružice!“ Kad idem u krevet, majka me poljubi i kaže: „Anđele čuvaru, čuvaj moju Saru!“

Sara Nagy, 3.r., Traunreut

Nersingen

Augsburg

**Regensburg
i Straubing**

Hvala ti, mama!

Izložba učeničkih radova

Da koordinacija Hrvatske nastave Bavarske raste i jača, pokazuje još jedna uspješna organizacija učenika, učiteljica, Generalnog konzulata RH i konzulice za kulturu pri GK RH gospođe Sanje Suto. Naime, 15. svibnja 2009. u Generalnom konzulatu RH u Münchenu sastali su se mališani i roditelji iz cijele Bavarske na svečanom otvorenju likovne izložbe učenika Hrvatske nastave koordinacije u Bavarskoj po nazivom „Hvala ti, mama“. Svi učenici su marljivo crtali nadajući se kako će baš njihov rad biti među 20 najboljih radova izabran i izložen u Konzulatu.

Na svečanom otvorenju izložbe učenici iz Freisinga, Straubinga i Regensburga izveli su prigodni program te otvorili tako izložbu pjesmom i recitacijom te još jednom čestitali svojim majkama Majčin dan, što su kasnije učinili i slikom. Učiteljicama zaista nije bilo lako od 200 radova odabrati 20 najboljih, pa su „provukle“ još dva rada, tj. izložena su 22 rada, umjesto dogovorenih 20.

Na izložbi još do jeseni u GK možete pogledati radove sljedećih učenika: Dominik Kuzmek, 9.r. iz Augsburga; Katarina Katić, 2.r., iz Straubinga; Leon Ivanešić, 1.r., iz Traunreuta; Matea Projić, 3.r., iz Freisinga; Max Backasch, 3.r., iz Augsburga; Mario Tomić, 9.r., iz Freisinga; Miriam Vollmeier, 7. r., iz Ingolstadta; Daniel Šarić, 5.r., iz Straubinga; Marcel Gidija, 2.r., iz Traunreuta; Lucija Galešić, 6.r., iz Regensburga; Miriam Maceković, 7.r., iz Karlsfelda; Sabine Brković, 4.r., iz Straubinga; Tina Schmid, 2.r., iz Dasinga; Željka Brodarić, 6.r., iz Traunreuta; Anna Vidović, 2.r., iz Augsburga; Patricia Penava, 2.r., iz Nersingena; Ivan Cvetković, 4.r., iz Augsburga; Ivana Duvnjak, 2.r., iz Karlsfelda; Josip Brzović, 8.r., iz Augsburga; Rahela Begić, 4.r., iz Augsburga; Julia Rak, 5.r., iz Karlsfelda.

Učiteljica Darija Anić

Marija Tunjić, 1.r., Augsburg

Daniel Šarić, 5.r., Straubing

Luca Tomić, 2.r., Freising

Max Backasch, 3.r., Augsburg

Ivana Šuver, 2.r., Freising

Gabriela Vukić, 3.r., Augsburg

Petra Vidović, 7.r., Freising

Mario Tomić, 9.r., Freising

Anna-Marija Grgić, 5. r., Freising

Julijana Matanović

Želim vam predstaviti jedan od najsajnijih dragulja iz obitelji moga oca, književnicu Julijanu Matanović. Rodila se 06. travnja 1959. u malom brodsko-posavskom gradiću Gradačcu, ali je odrasla u Slavoniji kod svoje tetke i tetka. Nakon završene osnovne škole u Đurđinovcu, pohađala je gimnaziju u Našicama. Po završetku srednje škole studirala je Jugoslavenske jezike i književnost na Pedagoškom fakultetu u Osijeku. Tu je radila kao asistentica na kolegiju starije hrvatske književnosti. Od 1998. godine radi kao docentica na novijoj hrvatskoj književnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Na istom fakultetu je magistrirala radom: „Primarna i sekundarna obilježja u Đurđevićim 'Uzdasi' Mandaljane pokornice“, a doktorirala radom: „Povijesni roman u hrvatskoj književnosti dvadesetog stoljeća“. Bila je suautorica kritičkih djela „Četiri dimenzije sumnje“ (1988.). Njene poznate stručne knjige su: „Barok iz suvremenosti gledat“ (1991.), „Ivan Gundulić“ (1993.), „Prvo lice jednine“ (1997.) i „Lijepi običaji“ (2000.); romani: „Bilješka o piscu“ (2000.) i „Tko se boji lika još“ (2008.), te autobiografija „Zašto sam vam lagala“ (1997.). Njena djela su prevedena na njemački, slovenski i slovački jezik. Dobila je nagadu „Sedam sekretara SKOJ-a“ (1989.), nagradu „Josip Ivan Kozarac“ (1997.), te nagradu „Julije Benešić“ (2000.) godine. Trenutno radi kao urednica Naknadnog zavoda Matice hrvatske, a i član je redakcije časopisa „Književna revija“.

Moram vam priznati da sam stvarno ponosan i sretan što je iz moje obitelji potekla tako kod šire javnosti poznata i priznata osoba. Najvjerojatnije su ti korijeni i kod mene, jer svi u obitelji, pa tako i ja imamo usađenu veliku ljubav prema domovini, a time i prema našem lijepom hrvatskom jeziku.

Filip Tomšić, 8.r., Augsburg

Anamarija Galešić, 1.r., Regensburg

Lucija Maria Baumgartner, 4.r., Freising

Margareta Sekulić, 6.r., Regensburg

Lorena Šimunić, 2.r., Regensburg

Josef Adler, 1.r. Regensburg

Mateo Šuver, predškola, Freising

Lucija Galešić, 6.r., Regensburg

Patricia Vidović, 3.r., Freising

Anna-Theresa Rončević, 6.r., Regensburg

Ivan Cvetković, 4. raz., Augsburg

Lorena Martinović,
1. raz.
Nersingen

Petar Projić,
1. raz.,
Freising

Putujemo Hrvatskom

MOJA HRVATSKA I BOSNA

Praznike sam proveo u Mostaru kod moga djeda i bake. Proveli smo vrijeme uz razne igre. Tu su bili moji rođaci i moji prijatelji koje viđam svako ljeto. Bio sam i na moru. Te godine smo posjetili Dubrovnik. Uz šetnju smo upoznali prelijepi grad. Ali najljepše od svega je za mene bilo što sam naučio plivati. Po tome ću uvijek pamtit to ljeto.

Daniel Stipić, 2. r., Augsburg

MOJA HRVATSKA

Praznike sam provela u najljepšoj zemlji na svijetu – mojoj Hrvatskoj. Kao i uvijek, u Šemovcima kod Đurđevca dočekali su me moji baka i dida. Najprije sam otišla s djedom u dućan. Poslije sam posjetila svoju tetku koja isto živi u Šemovcima. Išla sam s tetkom u Bjelovar i jeli smo tamo sladoled. Baka i dida su me odveli na more u Šibenik. Vidila sam svoju prijateljicu Đurđicu i igrala sam se s njom u pijesku. Poslije je došla mama po mene... Ja sam sretno dijete!

Katarina Blažević, 3. r., Augsburg

NA PLAŽI

Hallo, ja sam Ana Martinović. Idem rado u Hrvatsku. Najviše volim ići na more. Svaku godinu dolazim. Jedne godine kad sam bila na moru, ubola me je iz pijeska jedna mala ribica. Noga me je pekla! Trčala sam kod mame i tate. Oni su mi stavili nogu u pijesak. Ubrzo je stigao spasilac. On mi je po nozi posuo hladnu vodu. Rekao je: "Nije strašno, brzo će prestati peći". Još sam malo plakala i onda je stvarno bilo bolje. Ovo neću nikada zaboraviti. Nastavila sam se dalje igrati sa svojom sekam. Uvijek se sjetim te male ribice.

Ana Martinović, 3.r., Nersingen

MOJA HRVATSKA

Za praznike sam bio u mojoj Hrvatskoj. Kao i uvijek posjetio sam svoga djeda i baku u Osijeku. Proveli smo vrijeme u šetnji uz Dravu i išli u crkvu sv. Josipa. Bio sam i na moru i igrao se sa svojim prijateljima koje viđam svako ljeto. To su Yanick, Stefan i Markus. O da, bilo mi je super!

Nikola Petar Petrušić, 3. r., Augsburg

LJETOVANJE

Zovem se Antonija. Iako sada živim u Njemačkoj, najviše se radujem da ljetne praznike provodim u mojoj Hrvatskoj. Prvo idem s mojom telji u Zagreb gdje živi moj djed, baka, ujna, uško i moje rođice Marina, Josipa i Ivana. Tu imam puno prijateljica s kojima se rado igram na igralištu. Volim ići na Trga bana Jelčića gdje uvijek dobijem sladoled. Posjetimo Katedralu i Stari grad, kao i Zoološki vrt Maksimir. Zatim idem kod moje druge bake u Gvozd koja radi najukusnije pečene krompiriće. S bakom se idemo kupati na bazen u Topusko. Potom odlazimo na more gdje uvijek kampiramo. Bili smo na Pelješcu i na Murteru nekoliko puta. Najdraži mi je kamp Kosirina gdje smijem sama plivati i veslati s malim čamcem. Svaku večer spremamo ribu ili školjke i gledamo zalazak sunca. Na odlasku sam tužna i pitam se zašto ja ne živim u mojoj Hrvatskoj...?

Antonija Starčević, 3.r., Nersingen

LJETNI ODMOR

Svoj školski ljetni odmor sam provela u Hrvatskoj. S autom smo doputovali u Omiš, tamo su nas dočekali djed i baka. Najviše vremena provodim s bratom u moru, jako se volim kupati, ići na sladoled i igrati se. Išli smo i posjetiti djeda i baku u Ljubuški. Tamo imam i pradjeda i prabaku, rođake i rođice s kojima se igram u djedovom vrtu. Išli smo i u posjet u Novi Travnik, tamo isto imam prabaku i veliku obitelj i rođake i rođice. S njima se igram po čitav dan. Jako nam bude lijepo!

Rahela Begić, 4. r., Augsburg

MOJA BOSNA

Praznike sam provela u mojoj najljepšoj zemlji – mojoj Bosni. Kao uvijek su me dočekali baba i dido kod naše kuće u Bosni. Najprije sam otišla kod moje rođice Anđele. Tamo gdje ona živi, imam puno prijateljica s kojima se mogu igrati svaki dan. S prijateljicama idem svaki dan šetati. Svaku nedelju idem sa bakom u crkvu. Već sam se kupala u rijeci Bosni. Tamo smo svi imali lijepo vrijeme. Svaki put kad se sjetim toga znam da sam ja sretno dijete!

Ana Jozić, 6.r., Meitingen

MOJI LJETNI PRAZNICI

Za vrijeme praznika sam bio u Hrvatskoj – u Prigori, u Dalmaciji i u Bosni. I kod dede, babe, bratića, sestrične i kod prijatelja. Bilo je lijepo, ali još ljepše je bilo što sam smio vidjeti i nositi puške. Deda moj je lovac. I smio sam pucati sa zračnom puškom. A još puno puno ljepše je bilo što se sestrična vjenčala. Fešta je bila još veća i ljepša nego kod nas u Njemačkoj. Hrvatska je najljepša zemlja na svijetu!

Goran Vizec, 6. r., Augsburg

U ŠIBENIKU

Ja sam Ivan. Rođen sam u Augsburgu. Moji roditelji su rođeni u Hrvatskoj. Oni su Hrvati. Ja sam isto Hrvat. U Augsburgu idem u školu. U školi učimo i hrvatski. Hrvatski nas povezuje s domovinom. Volim svoju domovinu. Svake godine idemo više puta kod dide i bake. A u ljeto idemo kod drugog dide i bake na more u Šibenik. Šibenik je stari hrvatski grad. On je jako lijep. Njega krasi stare građevine. A najviše naše plavo more. Na moru provodim svako ljeto. U proljeće i jesen više smo kod djede Nike u Slavoniji. Tamo imam puno familije. I ja se igram svaki dan s mojim prijateljem Nikolom i ostalima. Tako mi vrijeme brzo prođe. Nazad se dođe i ponovo u školu pođe.

Ivan Cvetković, 4. r., Augsburg

NA HVARU

Ja sam Luka. Praznike sam proveo u Hrvatskoj – najljepšoj zemlji na svijetu. Svako lito idemo na otok Hvar u Stari Grad. Uvijek je tu odlično vrijeme. Ovo lito je bilo baš super jer su nam došli prijatelji iz Njemačke. Svaki dan smo lovili ribe, igrali nogomet i kupali se. Puno ribe smo tada ulovili. Lipo je bilo skakati na trampolinu, ima ga samo liti. Navečer smo išli uvijek na trampolin i išli smo se igrati na rivi di su bili naši drugi prijatelji. Kupali smo se u najljepšem moru na svijetu: Jadranskom moru. Tako smo se uvijek zabavili. To su bili jedni od najljepših praznika u mom životu.

Luka Jelušić, 6. r., Nersingen

NAJLJEPŠI PRAZNICI

Praznike sam provela u najljepšoj zemlji na svijetu – mojoj Hrvatskoj. Igrala sam se s našim psom. Po noći smo se vani na cesti igrali skrivača i zezali smo se. Volim hraniti naše životinje, oni su moji najdraži prijatelji. Moje najdraže mjesto je na moru u garaži jer tamo mogu biti sama kad sam tužna. Kad smo na moru, vozimo se brodom na jedan otok. Kad smo tamo, jedemo uvijek palačinke sa sladoledom. To su moji najljepši praznici.

Magdalena Cvetković, 6.r., Augsburg

Kravate (od gore prema dolje):
Sara Barišić, 5.r. Meitingen
Martina Kalaica, 4.r. Meitingen
Jessica Takač, 7.r. Nersingen
Damir Puclin, 6.r., Augsburg
Jasna Vlahek, 5.r., Nersingen

Vinko Anić, 4.r., Augsburg

Laura Petrušić, 2.r., Augsburg

Luka Brzović,
5. r. i
Benedikt Kuzmek,
7.r.,
Augsburg

Tomislav Dujmić,
6.r., i
Goran Vizec,
6. r., Augsburg

Ana Jozić, 6. r., Meitingen

Dajana Luburić, 6. r., Dasing

Anja Međugorac, 4. r., Augsburg

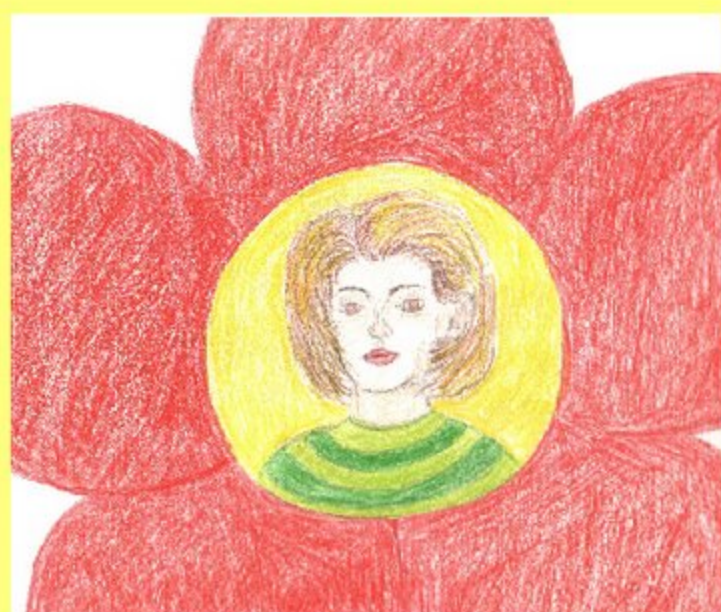
Anja Leinfelder, 5. r., Augsburg

Laura Petrušić, 2.r., Augsburg

Ivana Vizec, 3.r., Augsburg

Laura Isabell Antolivić, 3.r., Nersingen

Simon Leinfelder, 9.r., Augsburg

Daniel Lovrečki, 6. r., Traunreut

**Draga djeco, želimo vam
ugodne ljetne praznike
i do viđenja do rujna!**

Patrik Lovrenović, 2. r., Meitingen

Tina Schmidt, 2.r.
Dasing

Iva Ivanešić, 3.r.
Traunreut

Katarina Birtić, 2. r., Meitingen

Katarina Borić, 7.r., Meitingen

Proslave za sv. Nikolu i Božić

Ove školske godine je sv. Nikola imao pune ruke posla. Posjetio je mnoga mjesta i poklonio mnogo darova zato jer ste vi djeca bila dobra. Sveti Nikola je posjetio djecu u Nersingenu, ...

... u Regensburgu je imao pune ruke posla, ...

... u Freisingu su ga dočekala vrijedna i dobra djeca, ...

... a stigao je obići i djecu u Augsburgu. Dobar je naš sveti Nikola, misli na svakog od nas!

U Traunreutu su učenici Hrvatske nastave pripremili predivnu božićnu priredbu. I anđeo ju je došao pogledati!

Maškare, što mogu maškare...

Traunreut

Lucija Ponjević,
3. r., Karlsfeld

Regensburg

Ivana Duvnjak,
2. r., Karlsfeld

Kristina Rašić,
4. r., Karlsfeld

Ante Petrovic,
4.r., Karlsfeld

Marina Bilješko,
3. r., Karlsfeld

Nersingen

Augsburg